

αλεπουδόπουλος

αλεπουδόπουλος, ο, ουσ. [<αλεπού + κατάλ. -δόπουλος], κατά το πουλόπουλος(βλ. λ.).

- γίνομαι αλεπουδόπουλος, βλ. φρ. την κάνω αλεπουδόπουλος·

- την κάνω αλεπουδόπουλος, φεύγω από κάπου χωρίς να με πάρει κανείς είδηση, γιατί κρίνω πως η παρουσία μου θα αποβεί σε βάρος μου: «μόλις άρχισαν να ζητούν τις ταυτότητες για εξακρίβωση στοιχείων, την έκανα αλεπουδόπουλος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας